

KRETA

SOUGIA

MEI-JUNI 2018

BESCHRIJVING TOCHT

Wandelen in de bergen met een vast verblijf in een pittoresk vissersdorpje aan zee! Deze Kreta reis biedt de ideale combinatie. Wat is er mooier dan na een hele dag wandelen door de bergen of door kloven een eindje te gaan zwemmen in open zee. Of simpelweg de avond in een vistaverna door te brengen en naar de oude mannen in het kafenion te kijken, hoe ze een klakkende rozenkrans door hun vingers laten glijden, alsof tijd helemaal geen rol speelt. Kreta is een eiland voor onthaasting. Sigá, sigá, kalm aan, kalm aan, deze woorden zult u vaak op het eiland horen. Iedere keer weer verrast hier de gastvrijheid, bezoekers worden ontvangen als oude vrienden. Kreta is een buitengewoon veelzijdig wandelgebied met heel verschillende landschappen. Grote delen van het eiland zien er nog woest en ongerept uit. Drie machtige, door diepe kloven doorsneden bergketens bepalen het landschap. In het daarvoor gelegen heuvelland en in de dalen liggen wijngaarden en uitgestrekte olijfbossen. Wandeldoelen zijn er in overvloed. Wij hebben gekozen voor het zuidwesten van het eiland omdat hier zich het topwandelgebied van Kreta bevindt. Van uit ons vast verblijf doen we meerdere luswandelingen en wandelingen in lijn door, tot de verbeelding sprekende, kloven, kustwandelingen op steil oprijzende kustbergen, op zoek naar verlaten kloosters en kapellen, langs oude geplaveide muilezelpaden, door de maquis en roze oleanderstruiken. We doen ook enkele wandelingen waarbij de boottaxi ons naar onbewoond gebied brengt en we terugkeren naar ons dorp via het gebergte hoog boven de zee. Deze reis wordt afgesloten met een wandeling door de, tot nationaal park uitgeroepen, Samariakloof. In de kloof ligt het onbewoonde dorpje Samaria. Met wat geluk kunnen we hier de bedreigde Kri-Kri-geit spotten. Terugkeren naar ons vast verblijf doen we met de ferry. Deze reis is een voorbereiding voor een wandelvakantie voor het Zuiderhuis. Ik heb deze reis dan ook alleen gedaan.

Hieronder een overzichtskaartje van de wandelingen die ik heb gedaan.

Wie is deze jongen

Ik ben Ludwig D'Haese, ben 62 jaar, heb een vrouw, drie kinderen en drie kleinkinderen.

Ik woon in Merchtem en ben een politieagent (vroegere rijkswachter) op rust.

Wandelen is mijn passie en maandelijks trek ik er voor een tiental dagen op uit, soms alleen en soms met een klein groepje.

Ik doe dit het gehele jaar door, dus ook in de wintermaanden.

Ik begeleid ook tochten voor het Zuiderhuis en doe individueel begeleide wandelvakanties voor WeTravel2, een reisorganisatie die reizen organiseert voor mensen met een beperking.

Zondag 27 mei 2018

- Soort : Luswandeling door de Lissoskloof
- Plaats : Sougia
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 4 uur

Met het smurfenvliegtuig van Brussels Airlines vlieg ik naar Kreta. Het is de eerste keer dat ik daar op wandelvakantie ga.

Op mijn wandeling passeer ik de nieuwe kerk van Sougia met het ernaast liggende kerkhof. Zoals op de meeste eilanden in de Middellandse Zee zijn de graven hier bovengronds.

Sougia is nog een authentiek vissersplaatsje dat zich de laatste jaren wel meer toelegt op het toerisme. Maar van massatoerisme is hier nog geen sprake al kan dit gauw veranderen.

Sougia telt slechts 175 inwoners. Er is geen apotheek, arts, bankkantoor, politiebureau of toeristisch bureau.

Sougia heeft wel nog mortiergeschut, je weet maar nooit.....

Een mooie lenswolk. Bij ons in België komen lenswolken zelden voor. Het is vooral in berggebieden dat lenswolken zich vormen. Heeft te maken met windturbulentie tegen bergflanken.

De Byzantijnse kapel Agia Irini (Heilige Irini) was voor de oorlog de kerk van Sougia. Rond de kerk was tevens het kerkhof. Na de oorlog werd een nieuwe kerk gebouwd beneden in het

dorp en werden de graven rond de kapel Agia Irini verwijderd. Men heeft echter één graf laten staan. Het is van Georgios Papaderos, een inwoner van Sougia, die omgekomen is tijdens een vliegtuigongeval.

Als je op wandel bent in Kreta dien je steeds uit jouw doppen te kijken. Er liggen soms, naast het wandelpad, metersdiepe putten.

Van bovenaf zie je maar pas goed hoe piepklein het dorpje Sougia eigenlijk wel is. De inwoners rijden hier rond op hun brommertje zonder helm. Een politiepatrouille zie je hier toch nooit, die moeten van veel te ver komen en hier gebeurt toch nooit wat.

Het is niet dat het vandaag zo hard waait maar deze, door de wind gevormde bomen, zijn zo gegroeid.

Ik kom nu in de eigenlijke Lissoskloof. Sinds meer dan 2000 jaar leidt een pad door de kloof van Lissos, destijds net al nu, vanuit Sougia de kortste landverbinding naar het antieke Lissos.

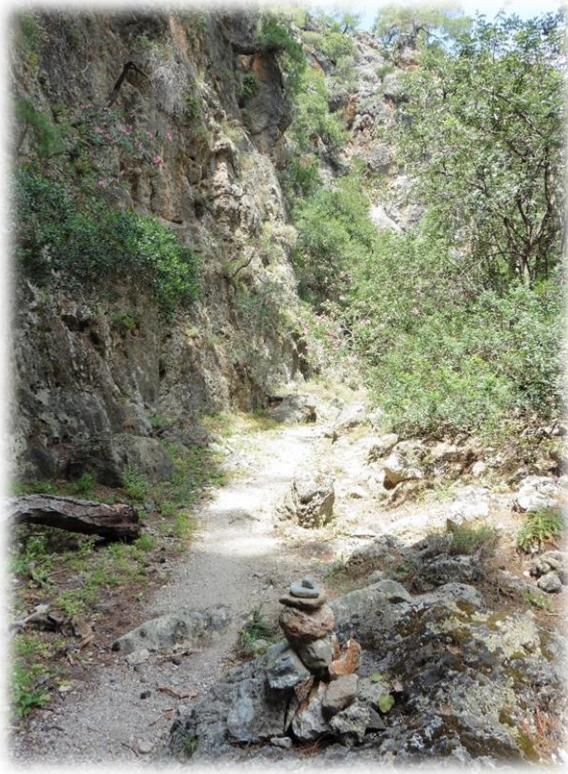
De oleander is momenteel in volle bloei. Het is een rijk vertakte, bossige, 2 tot 6 m hoge struik of boom die giftig melksap bevat in alle vegetatieve delen. De plant heeft geurige

bloemen. Ze heeft roodachtige bruine vruchten met een lengte van 8 tot 18 cm, die bij rijpheid openklappen. De oleander komt voor op stenige gronden, overtroemde oevers en in periodiek droge beekbeddingen.

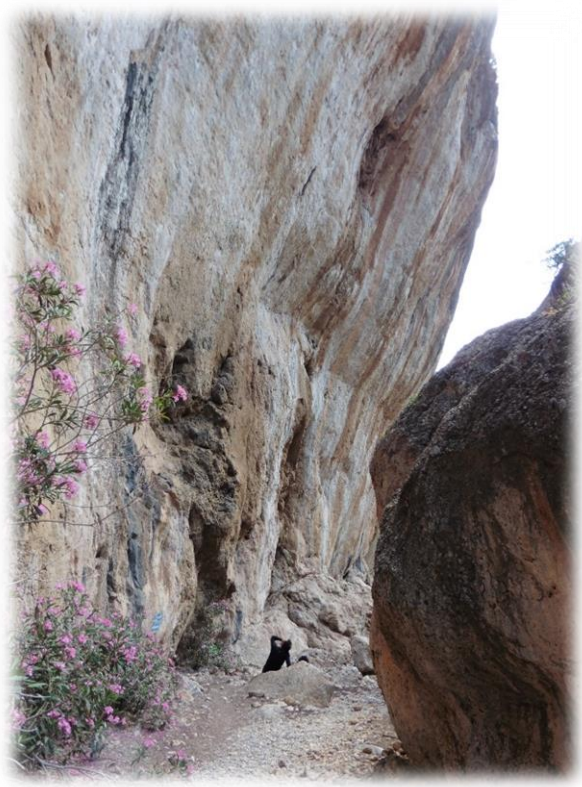

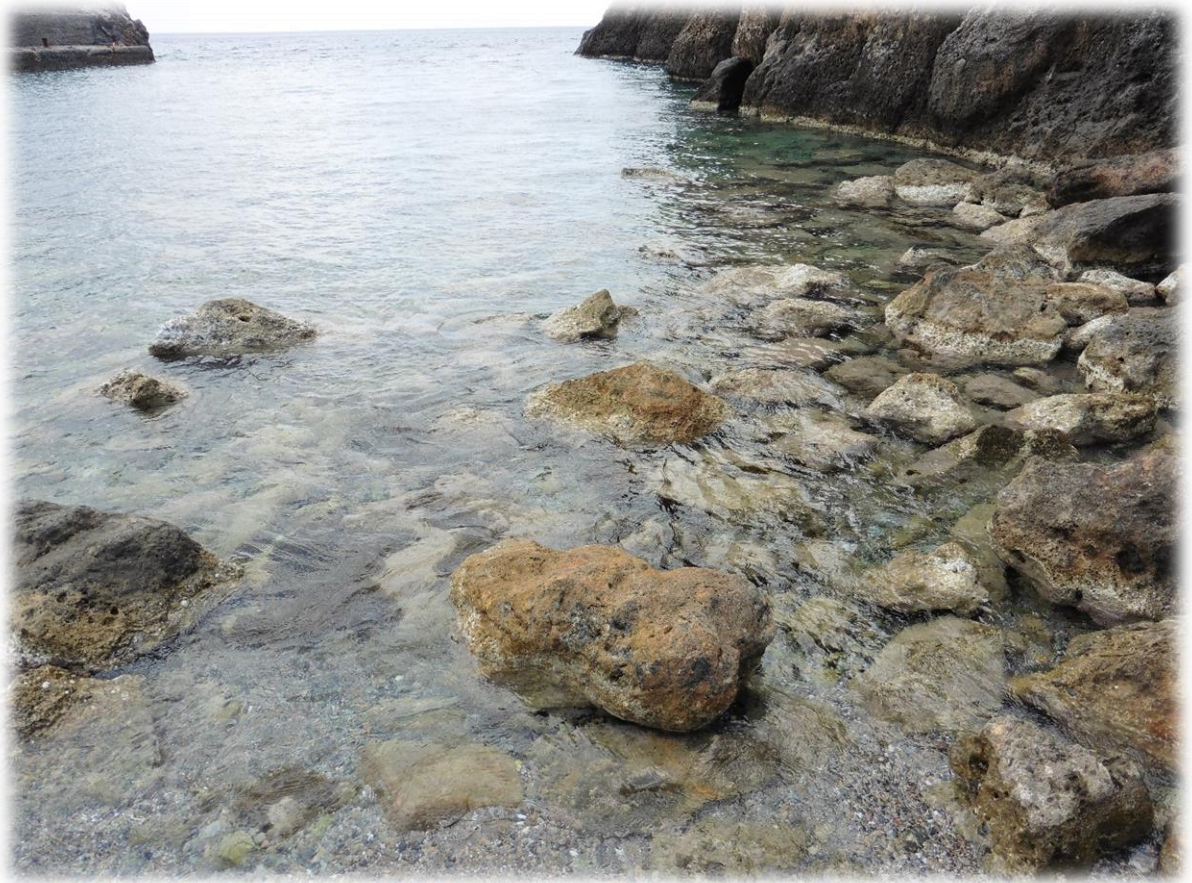
De bladeren van de oleander bevatten verschillende giftige verbindingen. 100 gram is voldoende om een paard te doden.

Alexandere De Grote gebruikte de oleander, op zijn veldtochten, als gifplant. In India en Sri Lanka komen opzettelijke zelfdodingen met oleander regelmatig voor.

De kloof van Lissos is maar een van de 3000 kloven en grottenstelsels die Kreta rijk is.

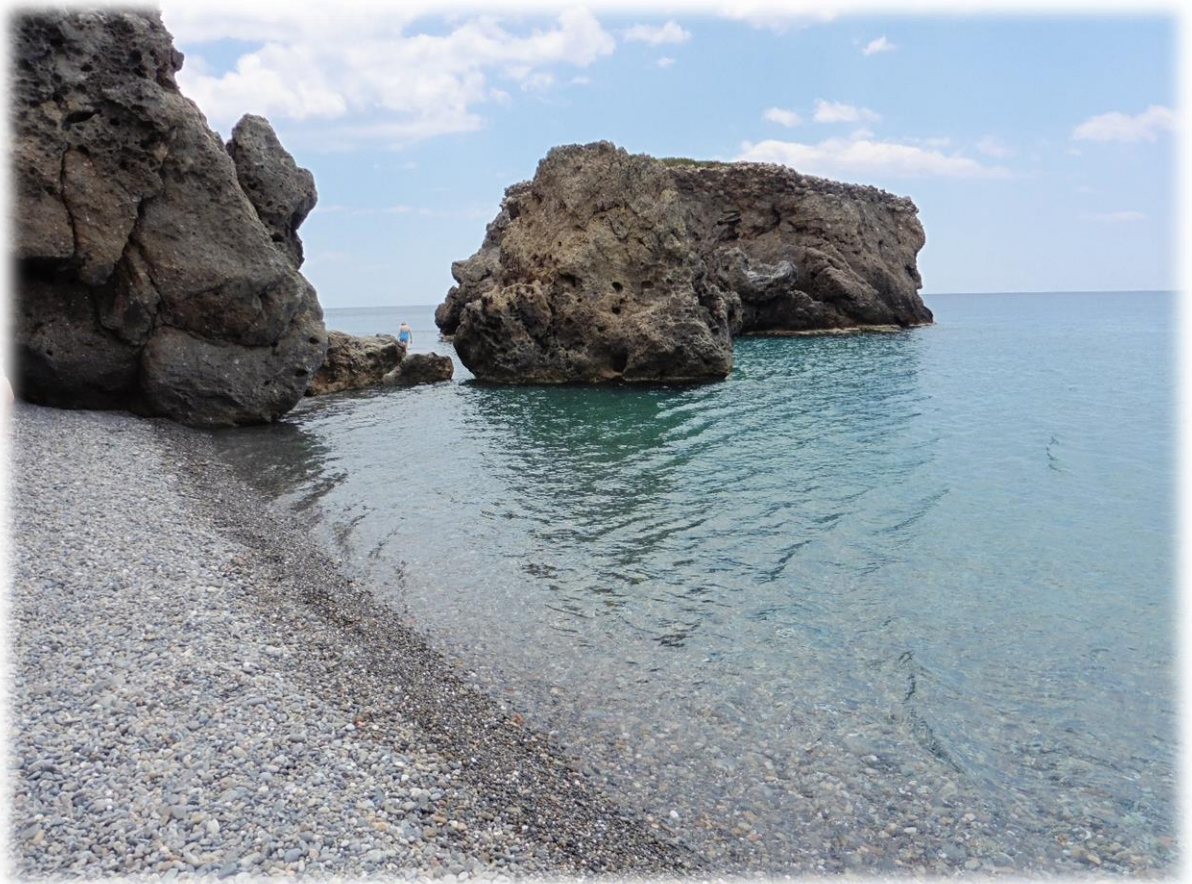

De Lissos kloof eindigt in het haventje van Sougia. Het haventje ligt even buiten het dorp.

Ik wandel nog even de kustlijn af in Sougia en ik kom op een camping waar ik twee mensen aantref die op een bouzouki zitten te spelen. Het is een typisch Grieks snaarinstrument.

Geiten en schapen kleuren hier het landschap. Na mijn wandeling doe ik mij tegoed aan een lekker moussaka, een traditionele Griekse ovenschotel.

Maandag 28 mei 2018

- Soort : Wandeling in lijn
- Plaats : van Paleochora naar Sougia via de antieke stad Lissos
- Afstand : 16 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 6 uur

Dit is het restaurant van Wanda en haar man Antonis. Toffe mensen die altijd klaar staan om te helpen.

Vandaag doe ik de zwaarste wandeling van de gehele tocht. Zowel de straatjes in Sougia als in Paleochora liggen er nog slapend bij. Toen ik hier eergisteren aankwam ben ik meteen een aantal hotels en restaurants gaan bezoeken. Zo kwam ik terecht bij Wanda, een Nederlandse dame die hier al bijna 30 woont. Met openbaar vervoer kon ik niet in Paleochora geraken. Maar Wanda heeft er voor gezorgd dat ik vandaag mee kon rijden met haar bakker naar Paleochora.

Ik volg vandaag het wandelpad E4. Dit is het langste langeafstandspad van Europa. Dit pad begint in Tarifa, het zuidelijkste puntje van Spanje, doorklieft geheel Spanje, een deel van Frankrijk, Zwitserland, enkele Balkanlanden, om te eindigen in Cyprus. Ook Kreta wordt geheel doorkliefd door de E4.

Zelf heb ik al 1620 km van de E4 bewandeld in Spanje. De gehele E4 is ongeveer 10.000 km lang.

Dankzij de Nederlandse Wanda heb ik hier al vele praktische zaken kunnen regelen op een namiddag. Zij heeft mij in contact gebracht met de Nederlandse Corinne en haar echtgenoot Giorgos, die een taxibedrijf heeft en met de Nederlandse Eleni die hier een winkeltje uitbaat. Ook met de zoon van Eleni, Stephanos, die ook Nederlands spreekt, heb ik goede contacten. En Stephanos is eveneens een wandelaar en kent hier alle plekjes.

Stephanos heeft mij tevens in contact gebracht met kapitein George en met kapitein Yiannis. Beiden hebben een boot en kunnen een groep personen, over zee, naar het beginpunt van een wandeling brengen. De wandeling die ik vandaag doe is er zo eentje.

De E4 wordt in Kreta aangeduid met geel-zwarte tekens, af en toe ook ijzeren palen die geel-zwart zijn en soms ook gele bollen of strepen.

